

Sygnatura akt XVIII C 1879/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

(...), dnia 7 września 2016 r.

Sąd Rejonowy dla Łodzi-Śródmieścia w Łodzi XVIII Wydział Cywilny w następującym składzie:

Przewodniczący:SSR Krzysztof Kurosz

Protokolant:Magdalena Skonieczka

po rozpoznaniu w dniu 7 września 2016 r. Łodzi na rozprawie

sprawy z powództwa B. (...) Niestandaryzowany Sekurytyzacyjny Fundusz Inwestycyjny Zamknięty w G.

przeciwko E. Z.

- o zapłatę 1243,95 zł

oddala powództwo.

UZASADNIENIE

W pozwie z dnia 11 czerwca 2015 roku powód B. (...) Niestandaryzowany Sekurytyzacyjny Fundusz Inwestycyjny Zamknięty z siedzibą w G. wniósł o zasądzenie od pozwanej E. L. kwoty 1.243,95 zł z umownymi odsetkami od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty oraz o zwrot kosztów procesu według norm przepisanych. W uzasadnieniu pozwu powód wskazał, że dochodzona wierzytelność wynika z zawartej w dniu 27.11.2009 r. ugody, aneksowanej 30.11.2010 r.

/pozew k. 3 -4 /

Postanowieniem z dnia 28 kwietnia 2016 r. Sąd Rejonowy w Elblągu stwierdził swoją niewłaściwość a sprawę przekazał Sądowi Rejonowemu dla Łodzi – Śródmieścia w Łodzi.

/ postanowienie k. 36 /

Pismem z dnia 9 maja 2016 r. pozwana zakwestionowała prowadzenie przeciwko niej postępowania cywilnego.

/pismo k. 40/

Pismem wniesionym w dniu wydania wyroku pozwana podniosła zarzut przedawnienia.

/pismo z 7.9.2016 r./

Sąd Rejonowy ustalił następujący stan faktyczny:

Pierwotnym źródłem wierzytelności dochodzonej w niniejszej sprawie była umowa kredytu zawarta w dniu 24.2.1999 r. przez pozwaną z (...) Bankiem S.A. Oddział w B..

/umowa k. 53/

Wierzytelność wynikająca z umowy kredytu była przedmiotem cesji na rzecz (...) S.A. w dniu 5 czerwca 2002 r.

/oświadczenie k. 54/

(...) S.A. dokonał przelewu wierzytelności przysługującej wobec pozwanej na rzecz powoda w dniu 9 czerwca 2006 r.

/umowa k. 55 – 57, załącznik do umowy k. 63/

Po dokonaniu przelewu a przed zawarciem ugody pozwana wpłaciła na rzecz powoda kwotę 1.261 zł.

/okoliczność przyznana przez powoda w piśmie procesowym z dnia 28.6.2016 r., k.51/

27 listopada 2009 r. została zawarta między pozwaną E. L. a powodem ugoda, której przedmiotem było ustalenie wysokości zobowiązania pozwanej, wynikającego z umowy kredytu z 24.2.1999 r. Ugoda ta została zmodyfikowana aneksem z dnia 30 listopada 2010 r. Ugoda z dnia 27.11.2009 r. przewidywała, iż na pozwanej spoczywają koszty zastępstwa procesowego w wysokości 360 zł, koszty monitoringu i obsługi w wysokości 125,25 zł, koszty sądowe 30 zł. Ugoda nie wyjaśniała co to za koszty, nie zawierała również wyjaśnienia od jakich kwot były liczone odsetki karne i odsetki ustawowe a w szczególności nie wyjaśniała, czy ta sama kwota nie była podstawą naliczania odsetek ustawowych i umownych (karnych). Ugoda z 27.11.2009 r. wskazywała, że wysokość odsetek ustawowych wynosi 230,23 zł a odsetek karnych 479,71 zł.

Przede wszystkim jednak ugoda precyzowała, że zadłużenie pozwanej z tytułu brakującej spłaty kapitału wynosi 152,55 zł.

/ugody k.67, 68/

Sąd dokonał ustaleń faktycznych opierając się na złożonych do akt sprawy dokumentach, a także uwzględniając okoliczności bezsporne.

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo jako niezasadne podlega oddaleniu w całości. Konieczność oddalenia powództwa jest w ocenie Sądu oczywista. Rzuca się w oczy już po samej lekturze załączonych przez powoda dokumentów a nadto opiera się na trzech niezależnych podstawach, z których każda i tak prowadziłaby do oddalenia powództwa.

Po pierwsze, powód przeczy załączonym przez siebie dokumentom. Pierwotnym źródłem zobowiązania pozwanej była umowa kredytu z 1999 r. w 2009 r. pozwana zawarła z powodem ugodę (aneksowaną rok później – co jednak nie miało żadnego znaczenia, gdyż aneks odzwierciedlał po prostu dokonanie częściowej spłaty przez pozwaną). W ugodzie wskazano, że zadłużenie pozwanej z tytułu kapitału wynosiło 152,55 zł (a w aneksie 128,37 zł).

Tym niemniej powód zaczął twierdzić w piśmie procesowym z dnia 28.6.2016 r., iż pozwana zalega z płatnością 627,55 zł tytułem kapitału. Nawet jeżeli ugoda została wypowiedziana – to przecież nie mogło to wpłynąć na „rozmnożenie” kapitału.

Już zatem na wstępie należało uznać za niezasadne żądanie w zakresie kwoty 499,18 zł (627,55 – 128,37 zł).

Po drugie, co najistotniejsze dla niniejszej sprawy – żądanie pozostaje w sprzeczności z treścią ugody. Choć została ona według twierdzeń powoda wypowiedziana – to nie uchyla to okoliczności faktycznych, które w treści ugody zostały zawarte. Chodzi mianowicie o wskazanie poszczególnych tytułów do żądania kwot częściowych. Ugoda z dnia 27.11.2009 r. wskazywała, że na pozwanej spoczywają koszty zastępstwa procesowego w wysokości 360 zł, koszty monitoringu i obsługi w wysokości 125,25 zł, koszty sądowe 30 zł. Ugoda nie wyjaśniała co to za koszty. Powód w toku dalszych czynności dowodowych nie udowodnił istnienia zobowiązania z tego tytułu. Zawarcie ugody z tego go nie zwalniało, albowiem pierwotnym źródłem zobowiązania była umowa konsumencka. Za niedopuszczalny w obrocie konsumenckim należy uznać zabieg polegający za uczynieniu z ugody instrumentu uchylającego przepisy ochronne wobec konsumenta: niedozwolone klauzule umowne oraz zakaz zastrzegania w sposób ukryty nadmiernego oprocentowania, sprzecznego z ustawą (art. 58 § 1 k.c.).

W ocenie Sądu powód nie sprostał wynikającemu z art. 6 k.c. wymogowi udowodnienia istniejącego zobowiązania w zakresie 360 zł (koszty zastępstwa procesowego z innych niż to postępowanie), monitoringu i obsługi zadłużenia (125,25 zł – zresztą zastrzeżenie tych kosztów jest niedozwoloną klauzulą umowną a powód nie wykazał zasadności ich zastrzeżenia) oraz kosztów sądowych w wysokości 30 zł – łącznie 515,25 zł. To należy połączyć z informacją wskazaną przez powoda w piśmie z 28.6.2016 r., iż już po zawarciu ugody pozwana wpłaciła 786 zł. Okoliczność ta została jednak pominięta przez powoda przy formułowaniu wysokości żądania z pozwu – to jest 1.243,95 zł. Od tej kwoty należy zatem odjąć 786 zł, co daje wynik 457,95 zł (potencjalnego zadłużenia). Skoro zaś niewykazana została kwota 512,25 zł – a zatem wyższa od 457,95 zł, to powództwo należało oddalić w całości.

Po trzecie wreszcie, pozwana zgłosiła zarzut przedawnienia. To, że w piśmie procesowym z dnia wydania wyroku jest bez znaczenia. Zarzut przedawnienia może być zgłoszony również w toku postępowania przed Sądem II instancji. Uгода została zawarta w dniu 27.11.2009 r. i aneksowana 30.11.2010 r. W dniu 30.11.2010 r. doszło zatem do przerwania biegu przedawnienia. Od tego początku liczony był od początku. Wynosi trzy lata. Roszczenie przedawniło się zatem 30.11.2013 r. a pozew wniesiono w dniu 11.6.2015 r. Brak jest jakichkolwiek podstaw by przypisywać pozwanej wolę zrzeczenia się zarzutu przedawnienia w zawartej ugodzie.

Biorąc powyższe pod uwagę – powództwo należało w całości oddalić.